

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 9 octombrie 1984

privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorciclohexan

(84/491/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,

având în vedere Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽¹⁾, în special art. 6 și 12,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, art. 3 din Directiva 76/464/CEE stabilește un sistem de autorizații prealabile care fixează normele de emisie pentru evacuările de substanțe aparținând listei I care figurează în anexa la respectiva directivă; întrucât art. 6 din respectiva directivă prevede fixarea unor valori-limită pentru normele de emisie, dar și fixarea de obiective de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările acestor substanțe;

întrucât hexaclorciclohexanul, denumit în continuare „HCH”, este un compus organohalogen și, întrucât, datorită toxicității sale, a persistenței sale și a bioacumulării sale, aparține listei I;

întrucât statele membre sunt obligate să pună în aplicare valorile-limită, exceptând cazurile în care pot recurge la obiectivele de calitate;

întrucât poluarea datorată evacuărilor directe de HCH în ape este provocată, într-o largă măsură, de unitățile care îl produc, îl tratează sau, în mod secundar, îl obțin din alte substanțe în același spațiu industrial, este necesar să se fixeze valori-limită pentru evacuările acestor unități și să se fixeze obiective de calitate pentru mediul acvatic în care HCH este evacuat de aceste unități;

întrucât impactul celorlalte surse industriale directe de poluare cu HCH este la fel de important și, în consecință, este necesar ca statele membre să fixeze fiecare separat norme de emisie ținând cont de cele mai bune mijloace tehnice disponibile, pentru evacuările pentru care nu este posibil, din motive tehnice, să se fixeze valori-limită de emisie la nivel comunitar;

¹ JO L 129, 18. 05. 1976, p. 23.

² JO C 215, 11. 08. 1983, p. 3.

³ JO C 127, 14. 05. 1984, p. 138.

⁴ JO C 57, 29. 02. 1984, p. 1.

întrucât statele membre trebuie să supravegheze ca măsurile luate în conformitate cu prezenta directivă să nu ducă la creșterea poluării solului și aerului;

întrucât, pentru ca statele membre să poată dovedi că obiectivele de calitate sunt respectate, trebuie să se prevadă o procedură de control specifică;

întrucât statele membre trebuie să supravegheze mediul acvatic afectat de evacuările de HCH menționate anterior, în vederea unei aplicări eficiente a prezentei directive;

întrucât este necesar ca, o dată la cinci ani, Comisia să prezinte la Consiliu un raport asupra punerii în aplicare a prezentei directive de către statele membre;

întrucât, deoarece apele subterane nu fac obiectul Directivei 80/68/CEE (¹), acestea nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Prezenta directivă

- stabilește, în conformitate cu art. 6 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, valorile-limită ale normelor de emisie de HCH pentru evacuările provenite de la unitățile industriale în sensul art. 2 lit. (g) din prezenta directivă,

- stabilește, în conformitate cu art. 6 alin. (2) din Directiva 76/464/CEE, obiectivele de calitate în ceea ce privește HCH pentru mediul acvatic,

- stabilește, în conformitate cu art. 6 alin. (4) din Directiva 76/464/CEE, termenele de conformare la condițiile prevăzute pentru autorizațiile acordate de autoritățile competente ale statelor membre pentru evacuările existente,

- stabilește, în conformitate cu art. 12 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, metodele de măsurare de referință care permit determinarea concentrației de HCH din evacuări și din mediul acvatic,

- stabilește, în conformitate cu art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, o procedură de control,

- recomandă statelor membre să colaboreze în cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre.

2. Prezenta directivă se aplică apelor prevăzute la art. 1 din Directiva 76/464/CEE, cu excepția apelor subterane.

Articolul 2

În sensul prezentei directive,

¹ JO L 20, 26.01.1980, p. 43.

(a) *HCH* reprezintă

izomerii 1,2,3,4,5,6-hexaclorciclohexanului;

(b) *lindan* reprezintă

un produs care conține cel puțin 99% din izomerul γ al 1,2,3,4,5,6-hexaclorciclohexanului;

(c) *extracția lindanului* reprezintă

separarea lindanului dintr-un amestec de izomeri ai hexaclorciclohexanului;

(d) *valori-limită* reprezintă

valorile-limită care figurează în anexa I;

(e) *obiective de calitate* reprezintă

cerințele care figurează în anexa II;

(f) *tratarea HCH* reprezintă

orice proces industrial care presupune producerea sau utilizarea HCH sau oricare alt proces industrial din care nu poate lipsi HCH;

(g) *unitate industrială* reprezintă

orice unitate în care se tratează HCH sau orice altă substanță care conține HCH;

(h) *unitate existentă* reprezintă

unitatea industrială în funcțiune la data notificării prezentei directive;

(i) *unitate nouă* reprezintă

- unitatea industrială pusă în funcțiune după data notificării prezentei directive,

- unitatea industrială existentă a cărei capacitate de producție sau de tratare a HCH a fost mărită considerabil după data notificării prezentei directive.

Articolul 3

1. Valorile-limită, termenele fixate pentru respectarea acestor valori și procedura de supraveghere și de control care se aplică evacuărilor se găsesc în anexa I.

2. Valorile-limită se aplică în mod normal în punctul în care apele uzate care conțin HCH ies din unitatea industrială.

Dacă apele uzate care conțin HCH sunt tratate în afara unității industriale într-o instalație de tratare destinată eliminării HCH, statul membru poate permite ca valorile-limită să fie aplicate în punctul în care apele uzate ies din instalația de tratare.

3. Autorizațiile prevăzute la art. 3 din Directiva 76/464/CEE trebuie să conțină dispoziții cel puțin la fel de severe ca cele care figurează în anexa I la prezenta directivă, exceptând cazul în care statul membru se conformează dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, pe baza anexei II și IV la prezenta directivă.

Aceste autorizații sunt reexaminat cel puțin o dată la patru ani.

4. Fără a duce atingere obligațiilor care rezultă din alin. (1), (2) și (3), precum și din dispozițiile Directivei 76/464/CEE, statele membre nu pot acorda autorizații pentru unitățile noi decât dacă aceste unități aplică norme care corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, atunci când acest lucru este necesar pentru eliminarea poluării conform art. 2 din respectiva directivă sau pentru prevenirea denaturării concurenței.

Oricare ar fi metoda pe care o adoptă, statul membru, în cazul în care, din motive tehnice, măsurile preconizate nu corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, furnizează Comisiei, înaintea oricărei autorizări, justificările acestor măsuri.

Comisia transmite imediat aceste justificări celorlalte state membre și adresează tuturor statelor membre, în timp util, un raport cu avizul său asupra derogării prevăzute la al doilea paragraf. Dacă este cazul, Comisia prezintă simultan la Consiliu propuneri corespunzătoare.

5. Metoda de analiză de referință ce se utilizează pentru determinarea HCH figurează în anexa III pct. (1). Pot fi utilizate alte metode, cu condiția ca limitele de detecție, precizia și exactitatea acestor metode să fie cel puțin la fel de valabile ca și cele care figurează în anexa III pct. (1). Exactitatea cerută pentru măsurarea debitului efluenților figurează în anexa III pct. (2).

6. Statele membre supraveghează ca măsurile luate în conformitate cu prezenta directivă să nu antreneze o creștere a poluării cu HCH în alte medii, în special în sol și aer.

Articolul 4

Statele membre interesate asigură supravegherea mediului acvatic afectat de evacuările unităților industriale.

În cazul în care evacuările afectează apele mai multor state membre, statele membre respective colaborează în vederea armonizării procedurilor de supraveghere.

Articolul 5

1. Pe baza informațiilor care-i sunt furnizate conform art. 13 din Directiva 76/464/CEE și la cererea sa, prezentată caz cu caz, de către statele membre, în special în ceea ce privește:

- termenele privind autorizațiile care fixează normele de emisie pentru evacuările de HCH,
- rezultatele inventarului evacuărilor de HCH efectuate în apele prevăzute la art. 1 alin. (2),
- rezultatele măsurărilor efectuate de rețeaua națională instituită în vederea determinării concentrațiilor de HCH,

Comisia face o evaluare comparativă a aplicării prezentei directive de către statele membre.

2. Comisia transmite Consiliului evaluarea comparativă prevăzută la alin. (1) o dată la cinci ani și, pentru prima dată, după patru ani de la data notificării prezentei directive.

3. În caz de modificări ale datelor științifice privind în principal toxicitatea, persistența și acumularea de HCH în organismele vii și în sedimente sau, în caz de îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile, Comisia prezintă Consiliului propuneri corespunzătoare care vizează consolidarea, dacă este cazul, a valorilor-limită și a obiectivelor de calitate sau fixarea de valori-limită suplimentare și de obiective de calitate suplimentare.

Articolul 6

1. Statele membre pun în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă, până la 1 aprilie 1986 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 9 octombrie 1984.

Pentru Consiliu
Președintele
J. BRUTOM

ANEXA I

VALORILE-LIMITĂ, TERMENELE FIXATE PENTRU RESPECTAREA ACESTOR VALORI ȘI PROCEDURA DE SUPRAVEGHERE ȘI DE CONTROL CARE SE APLICĂ EVACUĂRILOR

1. Valori-limită și termene

Sector industrial ^(a)	Unitate de măsură	Valori-limită ^(d) care trebuie respectate de la	
		01.04.1986	01.10.1988
1. Unitate de producție a HCH	Grame de HCH pe tonă de HCH produs ^(b)	3	2
	Miligrame de HCH pe litru evacuat ^(c)	3	2
2. Unitate pentru extracția lindanului	Grame de HCH pe tonă de HCH produs ^(b)	15	4
	Miligrame de HCH pe litru evacuat ^(c)	8	2
3. Unitate în care se produce HCH și se extrage lindan	Grame de HCH pe tonă de HCH produs ^(b)	16	5

Sector industrial ^(a)	Unitate de măsură	Valori-limită ^(d) care trebuie respectate de la	
		01.04.1986	01.10.1988
	Miligrame de HCH pe litru evacuat ^(c)	6	2

^(a) Valorile-limită indicate în tabel cuprind de asemenea evacuările eventuale care provin din obținerea lindanului în același spațiu industrial.

Pentru sectoarele care tratează HCH și care nu sunt menționate în tabel, în special pentru unitățile industriale de obținere a lindanului care produc agenți de protecție a plantelor, a lemnului și a cablurilor, Consiliul va defini ulterior măsuri corespunzătoare și valori-limită, după necesitate. Între timp, statele membre fixează independent, pentru evacuările acestor unități, norme de emisie ținând cont de cele mai bune mijloace tehnice disponibile.

^(b) Valori-limită de greutate (medie lunară).

^(c) Valori-limită de concentrație (concentrația medie lunară de HCH ponderată după debitul efluentului).

^(d) Valori-limită aplicabile cantității totale de HCH prezent în toate evacuările de ape care conțin HCH și care provin din incinta unității industriale.

2. Valorile-limită exprimate drept concentrație, care, în principiu, nu trebuie să fie depășite, figurează în tabelul anterior. În toate cazurile, valorile-limită exprimate în concentrații maxime nu pot depăși valorile-limită exprimate în greutate repartizate în funcție de necesarul de apă pe tonă de HCH produs sau tratat.

Valorile-limită de greutate exprimate drept cantitate de HCH evacuat în raport cu cantitatea de HCH produs sau tratat care figurează în tabelul anterior trebuie să fie respectate în toate cazurile.

3. Valorile-limită ale mediilor zilnice sunt egale, în cadrul controalelor efectuate în conformitate cu dispozițiile de la pct. (4) și (5) din continuare, cu dublul valorilor-limită ale mediilor lunare corespunzătoare care figurează în tabelul anterior.

4. Pentru a verifica dacă evacuările corespund normelor de emisie fixate conform prezentei directive, trebuie instituită o procedură de control.

Această procedură trebuie să prevadă prelevarea și analiza probelor, măsurarea debitului și a cantității de HCH produs sau tratat. În cazul în care cantitatea de HCH produsă sau tratată este imposibil de determinat, procedura de control se poate baza, la maximum, pe cantitatea de HCH care ar putea fi produsă sau tratată în decursul perioadei luate în considerare, ținându-se cont de instalațiile de producție în funcțiune și în limitele pe care se bazează autorizația.

5. Prelevarea este realizată pe un eșantion reprezentativ al evacuării în timpul unei perioade de 24 de ore. Cantitatea de HCH evacuată în cursul unei luni trebuie să fie calculată pe baza cantităților zilnice de HCH evacuate.

Totuși, se poate institui o procedură de control simplificată pentru unitățile industriale care nu evacuează mai mult de 3 kg de HCH pe an.

ANEXA II
OBIECTIVE DE CALITATE

Pentru statele membre care aplică excepția prevăzută la art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, normele de emisie pe care statele membre trebuie să le stabilească și să le pună în aplicare, conform art. 5 din directiva respectivă, sunt fixate astfel încât obiectivul sau obiectivele de calitate respective, aflate printre cele enumerate în continuare, să fie respectate în regiunea afectată de evacuările de HCH. Autoritatea competentă desemnează regiunea afectată în fiecare caz și selecționează, printre obiectivele de calitate care figurează la pct. (1), pe acela sau acelea pe care le consideră corespunzătoare în funcție de destinația regiunii afectate, ținând cont de faptul că obiectivul prezentei directive este acela de a elimina orice poluare.

1. În scopul de a elimina poluarea în sensul Directivei 76/464/CEE și conform art. 2 din respectiva directivă, se stabilesc obiectivele de calitate ⁽¹⁾ enumerate în continuare, măsurate într-un punct suficient de apropiat de punctul de evacuare ⁽²⁾.

1.1. Concentrația totală de HCH din apele interioare de suprafață afectate de evacuări nu trebuie să depășească 100 nanograme pe litru.

1.2. Concentrația totală de HCH din estuare și din mările teritoriale nu trebuie să depășească 20 nanograme pe litru.

1.3. În cazul apelor utilizate pentru producerea de apă potabilă, conținutul de HCH trebuie să corespundă cerințelor din Directiva 75/440/CEE ⁽³⁾.

2. Pe lângă cerințele menționate anterior, concentrațiile de HCH din apele interioare de suprafață trebuie determinate de rețeaua națională prevăzută la art. 5 din prezenta directivă și rezultatele trebuie comparate cu o concentrație totală de HCH de 50 nanograme pe litru.

Dacă această concentrație nu este respectată într-unul dintre punctele rețelei naționale, trebuie indicate motivele la Comisie.

3. Concentrația totală de HCH din sedimente și/sau moluște și /sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească într-un mod semnificativ în timp.

4. Atunci când obiectivele de calitate se aplică apelor dintr-o regiune, calitatea apelor trebuie să fie suficientă pentru respectarea fiecăruia din aceste obiective.

ANEXA III
METODE DE MĂSURARE

¹ Concentrațiile indicate la pct. 1.1 și 1.2 constituie cerințele minime necesare pentru protejarea vieții acvatice împotriva poluării în sensul art. 2 lit. (e) din Directiva 76/464/CEE.

² Cu excepția obiectivului de calitate prevăzut la pct. 1.3, toate concentrațiile se raportează la media aritmetică a rezultatelor obținute în timp de un an.

³ Directiva 75/440/CEE se referă la cerințele calitative pentru apa de suprafață destinată preparării apei potabile în statele membre (JO L 194, 25.07.1975, p. 26). Directiva prevede o valoare obligatorie, „total pesticide” (inclusiv HCH).

1. Metoda de analiză de referință pentru determinarea concentrației substanțelor supuse controlului în evacuări și în ape este cromatografia în fază gazoasă cu detecție prin capturare de electroni după extragere prin solvent corespunzător și purificare.

Exactitatea ⁽¹⁾ și precizia ⁽¹⁾ metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$, pentru o concentrație care reprezintă de două ori valoarea limitei de detecție.

Limita de detecție ⁽¹⁾ trebuie să fie:

- în cazul evacuărilor, o zecime din concentrația cerută la locul prelevării,
- în cazul apelor supuse unui obiectiv de calitate:

(i) pentru apele interioare de suprafață, o zecime din concentrația indicată în obiectivul de calitate;

(ii) pentru estuare și mările teritoriale, o cincime din concentrația indicată în obiectivul de calitate,

- în cazul sedimentelor, 1 $\mu\text{g}/\text{kg}$, greutate uscată,
- în cazul organismelor vii, 1 $\mu\text{g}/\text{kg}$, greutate umedă.

2. Măsurarea debitului efluenților trebuie efectuată cu o exactitate de $\pm 20\%$.

¹ Definițiile acestor termeni figurează în Directiva Consiliului 79/869/CEE din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența eșantionărilor și analiza apelor de suprafață destinate preparării de apă potabilă în statele membre (JO L 271, 29.10.1979, p. 44).

ANEXA IV

PROCEDURA DE CONTROL PENTRU OBIECTIVELE DE CALITATE

1. Pentru orice autorizație acordată în conformitate cu prezenta directivă, autoritatea competentă precizează regulile, modalitățile de supraveghere și termenele, pentru a asigura respectarea obiectivului sau obiectivelor de calitate respective.

2. Conform art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, statul membru, pentru fiecare obiectiv de calitate ales și aplicat, înaintează Comisiei un raport asupra:

- punctelor de evacuare și dispozitivului de dispersie;
- zonei în care este aplicat obiectivul de calitate;
- localizării punctelor de prelevare;
- frecvenței prelevării;
- metodelor de prelevare și de măsurare;
- rezultatelor obținute.

3. Probele trebuie să fie suficient de reprezentative pentru calitatea mediului acvatic în regiunea afectată de evacuări, iar frecvența de prelevare trebuie să fie suficientă pentru a

scoate în evidență eventualele modificări ale mediului acvatic, ținând seama în special de variațiile naturale ale regimului hidrologic.